

Хрещатик

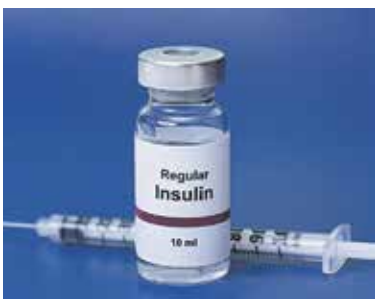
Київ міська газета

АНОНСИ

До Дня вчителя у столиці привітали і нагородили освітян

➤ стор. 2

В Україні змінили правила видачі інсуліну: як отримати препарат

➤ стор. 3

Віталій Кличко доручив представити Генплан киянам і звільнив керівника, який затягував цей процес

➤ стор. 3

«Стареньких вели під руки, люди тягли валізи, дитячі коляски...» — спогади киянки про Бабин Яр

➤ стор. 4

Газовий «зашморг»: чому Києву загрожує зрив опалювального сезону

З технічного боку місто готове запускати «тепло» в домівки киян, однак високі ціни на газ і перекладені на міську владу тарифи роблять ситуацію практично безвихідною...

У травні цього року з «Нафтогазу» зняли спеціальні обов'язки постачати газ виробникам тепла за спеціальною — регульованою — ціною. І зараз ціни на газ для тепловикив стали повністю ринковими і, наприклад, для бюджетних установ зросли практично втричі. Такі суми непосильні для міських бюджетів, а тому столиці, як й іншим містам України, без перебільшення, загрожує зрив опалювального сезону.

Що каже Київтеплоенерго

Від травня через суд КП «Київтеплоенерго» добивається того, аби їм дозволили закуповувати газ не через «Нафтогаз», який виставляє «космічні» тарифи, а безпосередньо в «Укргазвидобування», яке продає газ майже в п'ять разів дешевше. Вже відбулось кілька слухань по цій справі, працівники КП навіть мітингували під стінами господарського суду, адже така ситуація може призвести буквально до банкрутства КП через накопичення боргів. А отже, 9000 працівників можуть залишитись просто на вулиці...

Наступний розгляд справи призначений на 21 жовтня. Втім, поки що виглядає, що столичним тепловикам не вистачить аргументів, аби переконати представників Феміди змінити умови закупівлі газу... Так, наприклад, на останньому засіданні суду, 16 вересня, суддя відхилив кілька клопотань адвокатів «Київтеплоенерго» щодо вилучення собівартості закупівлі газу у постачальника, які б змогли, на погляд позивачів, довести суттєве завищення кінцевої ринкової вартості блакитного палива.

Що каже Кличко

Віталій Кличко за останні місяці неодноразово підіймав це питання — і як столичний голова, і як голова Асоціації міст України, яку очолює. Мер каже, що зараз опалювальний сезон у руках Уряду, який або підтримує місцеві бюджети дотаціями, або залишить українців із холодними батареями взимку. Бо, за різними прогнозами, через «фінансовий зашморг» опалювальний сезон може

розпочатись у жовтні і завершитись вже у листопаді-грудні...

Місцеві бюджети не зможуть сплачувати платіжки за тепло бюджетної сфери — а це лікарні, садочки, школи. За оцінками Асоціації міст України, на збереження попередніх тарифів місцевому самоуправлінню доведеться витратити від 25 до 40 млрд грн.

Цю тему міський голова Києва підняв і сьогодні, 30 вересня, під час апаратної наради у КМДА.

«Технічно ми готові до початку опалювального сезону, але є виклики, які роблять ситуацію близькою до критичної. Високі ціни на газ, перекладені на місцеве самоврядування тарифи, відсутність законодавчої бази для забезпечення роботи теплопостачальних компаній ставить під загрозу опалювальний сезон», — зазначив Кличко.

Він нагадав, що Асоціація міст України ще раніше запропонувала Уряду, як можна розв'язати цю проблему. Мери міст на чолі з Кличком просили зафіксувати ціну природного газу для бюджетних установ на цей опалюваний сезон на рівні 11,2 грн за 1 куб. м замість ринкових 35 гривень. Відповідне звернення направили ще на початку вересня прем'єр-міністру Денису Шмигалю. Окрім цього «Нафтогаз» повинен якнайшвидше переглянути умови договорів. Місцевим бюджетам мають також погасити різницю в тарифах минулих років і закласти компенсацію на майбутнє — лише це, на думку мера, може допомогти втримати ціни на тепло та на гарячу воду на рівні минулого опалювального сезону.

«Бо не зможуть люди платити за такими тарифами! Не зможуть покрити цю різницю і місцеві бюджети, на які сьогодні намагаються перекласти весь тягар! Бо Уряд каже: все добре, тарифи не зміняться. А як добре?! Ціни, за якою теплопідприємства отримуватимуть газ, ми не знаємо. Чи буде компенсація, і в яких межах, — ми не знаємо. А в прем'єр-міністра все добре», — підкреслив мер столиці.

Яка ситуація зараз

Попри усі ризики, місто готується до опалюваного сезону, який офіційно має розпочатись вже 15 жовтня.

Зокрема, столичні тепловики ще раніше просили киян сплачувати аванси за наступний сезон та у різний спосіб заохочували розраховуватись із боргами, аби накопичувати кошти для вчасної оплати за газ. Позаяк «Нафтогаз» чітко вимагає перерахувати кошти наперед, а за невчасні платіжки — штрафус...

У таких умовах тепловикам вдалось без збоїв пережити міжопалювальний сезон. Втім, очевидно, що під час опалювального сезону ресурсів не вистачатиме.

Скільки платитимемо за опалення

Через ситуацію, яка виникла, у «Київтеплоенерго» досі не затвердили тарифи на опалювальний сезон. І місцева влада, і теплопостачальний чекають остаточного слова від уряду і підкреслюють, що тарифи для населення будуть залежати від двох важливих факторів. По-перше, від того, чи все-таки буде держава компенсувати витрати місцевим бюджетам. По-друге, якими будуть

суми компенсації та коли їх будуть виплачувати. Найголовніше, що відкласти це питання неможливо, бо ми вже фактично на старті опалювального сезону.

Яка позиція Уряду

Днями прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив, що ціни для українців не зростатимуть, бо теплопостачальним підприємствам «Нафтогаз» запропонує, на його погляд, «вигідний трирічний контракт». Він також запевнив, що «ціна на газ для населення не зросте». Водночас влада зазначає, яким чином збирається стримати тарифи... Не згадує керівництво держави і про підтримку бюджетних установ, для яких ціни диктує ринок.

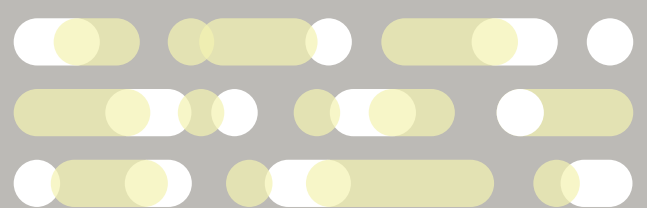
Аналогічна ситуація була минулого року. Але тарифи таки вдалось втримати на рівні 2019 року завдяки підписаному Меморандуму про взаєморозуміння між Асоціацією міст України та Кабміном. Тоді центральна влада погодилась компенсувати містам різницю у тарифах, але цих грошей місцеві бюджети так і не отримали.

Важливо, що на кінець літа сумарна кількість боргів українців за комунальні послуги перевищила 64 мільярди гривень. А це означає, що навіть попередні тарифи не завжди посилюють населенню, не говорячи вже про підвищені утрічі суми...

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

15-51

КОНТАКТНИЙ ЦЕНТР
МІСТА КИЄВА

РОБІТЬ МІСТО КРАЩИМ
РАЗОМ З НАМИ

1551 У ВАШОМУ СМАРТФОНІ

Android

iOS

Фото: прес-служба м. Києва

Віталій Кличко привітав педагогів з Днем вчителя та вручив нагороди

Відзнаки від київської влади отримали понад сто кращих вчителів столиці.

Вже цієї неділі в Україні відзначать своє професійне свято усі педагоги. День вчителя відзначають щороку у першу неділю жовтня. У 2021-ому дата припадає на третє число місяця. Втім, традиційно вчителів починають вітати заздалегідь. 28 вересня, у колонній залі КМДА влада міста відзначила кращих освітян нагородами та відзнаками.

Долучився до заходу особисто мер столиці Віталій Кличко, який під час вітального слова нагадав про нові виклики для вчителів через пандемію та дистанційне навчання. Водночас він наголосив, що педагоги успішно справились із випробуванням та швидко адаптуватися до нових умов праці. Зокрема, він відзначив педагогів, які проводили уроки для школярів на телеканалі «Київ».

Кличко подякував педагогам за нелегку працю і побажав їм миру, міцного здоров'я, талановитих і вдячних учнів.

Принагідно, мер також згадав про те, що нині освіта — пріоритетна сфера для влади Києва. За останні роки у столиці побудували та відреконструювали за найвищими стандартами десятки шкіл і 33 дитячих садочки.

«Міська влада робить все, щоб забезпечити освітянам гідні умови роботи, а нашим дітям — якісну освіту», — підкреслив Кличко.

Однією з тих, хто отримав нагороду, була Лариса Махлай, вчителька з трудового навчання спеціалізованої школи №76 імені Олеса Гончара, що у Святошинському районі. У цьому році на міському етапі всеукраїнського конкурсу «Учитель року» вона посіла третє, призове, місце. Тож свою подяку прийшла забрати особисто з рук мера столиці Віталія Кличка.

«Тільки вчора директорка нашої школи повідомила, що мене запрошують на нагородження до КМДА, а вже сьогодні я тримаю подяку й радію за своїх колег! Ви не уявляєте, скільки душі, сил та часу ми вкладаємо в цю професію! Наші родини ображаються, бо ми не завжди встигаємо їм приділити уваги так, як своїм учням. Приємно сьогодні почути стільки приємних слів», — розповідає Лариса Іванівна.

Загалом педагоги отримали нагороди п'яти категорій: «Знак пошани» від Київського міського голови, почесну грамоту КМДА, подяку Київського міського голови,

знак «Відмінник столичної освіти» та почесне звання «Заслужений вчитель України». До слова, цього року заслуженим вчителем року став Юхим Рабінович, який понад 30 років викладає математику у столичній гімназії №178.

«Дуже люблю свою роботу і вважаю її, без перебільшення, вагомим частиною життя. Стільки сил, стільки терпіння вкладаю у кожен урок!» — коментує своє нагородження Юхим Рабінович.

До привітання педагогів долучились також Валентин Мондриївський, заступник голови КМДА, який опікується освітньою сферою, Володимир Бондаренко, заступник міського голови, а також Олена Фіданян, директорка Департаменту освіти і науки, яка наголосила, що пам'ятає імена кожного вчителя і з теплотою пригадує шкільні роки: «У кожного з нас наші вчителі вкладали свої сили та знання, любов і терпіння. Знайомили нас зі світом та готували до дорослого життя. Маємо бути вдячні їм за це».

Олена Фіданян також додала, що найближчими днями додатково влада відзначить ще близько 800 освітян. Зокрема, й тих, які понад пів століття працюють в одному закладі.

На останньому засіданні сесії 98 депутатів Київської міської ради підтримали рішення про створення Центру професійного розвитку для вчителів. Його основними напрямками буде психологічна підтримка, консультації та підвищення кваліфікації місцевих вчителів. Центр планують відкрити в «Будинку вчителя», що на вул. Володимирська, 57.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА РІШЕННЯ

Про затвердження детального плану території в межах вул. Північна, просп. Оболонський, вул. Прирічна, просп. Героїв Сталінграда, Маршала Малиновського в Оболонському районі м. Києва

Рішення Київської міської ради № 2242/2283 від 31.08.2021 р.

Відповідно до статті 19 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», рішення Київської міської ради від 13 листопада 2013 року № 518/10006 «Про затвердження міської програми створення (оновлення) містобудівної документації у м. Києві», враховуючи те, що розроблення детального плану території та внесення його на затвердження Київській міській раді відбулись до введення в дію Закону України від 20 березня 2018 року № 2354-VIII «Про стратегічну екологічну оцінку», Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити детальний план території в межах вул. Північна, просп. Оболонський, вул. Прирічна, просп. Героїв Сталінграда, Маршала Малиновського в Оболонському районі м. Києва, що додається.

2. Звернутися до Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) із заявою щодо скасування містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки для проектування будівництва житлового будинку з приміщеннями соціально-громадського призначення та підземним паркінгом на вул. Героїв Дніпра (між будинками 38-е та 38-г) в Оболонському районі м. Києва від

11.10.2011 № 11410/0/18/009-11 та не видавати містобудівні умови та обмеження.

3. Офіційно оприлюднити це рішення в газеті Київської міської ради «Хрещатик» та на офіційному вебсайті Київської міської ради.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин.

Київський міський голова Віталій Кличко

Додаток не друкується.

З додатком до рішення можна ознайомитись в секретаріаті Київської міської ради.

Секретаріат Київської міської ради оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу захисту інтересів територіальної громади міста Києва у судах та інших органах управління правового забезпечення діяльності Київської міської ради (V категорія).

Основні кваліфікаційні вимоги до кандидата встановлюються відповідно до Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 № 169 (зі змінами), і Типових професійно-кваліфікаційних характеристик посадових осіб місцевого самоврядування, затверджених наказом Національного агентства України з питань державної служби від 07.11.2019 № 203-19.

Особи, які відповідають основним кваліфікаційним вимогам, подають до конкурсної комісії такі документи: заяву на участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із установленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на службу та проходження служби в органах місцевого самоврядування; заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками; копії документів про освіту, засвідчені у встановленому законодавством порядку; копії першої

та другої сторінок паспорта громадянина України, засвідчені у встановленому законодавством порядку; копію трудової книжки, засвідчену у встановленому законодавством порядку; копію облікової картки платника податків, засвідчену у встановленому законодавством порядку; відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру щодо себе та членів своєї сім'ї за 2020 рік (декларація); копію повідомлення про подання декларації до Єдиного державного реєстру декларацій; копію військового квитка, засвідчену у встановленому законодавством порядку; копію документа про повну загальну середню освіту за умови, що такий документ підтверджує вивчення особою української мови як навчального предмета (дисципліни), або копію державного сертифіката про рівень володіння державною мовою, що видається Національною комісією зі стандартів державної мови; дві фотокартки розміром 4×6 см.

Термін подання документів — 30 календарних днів від дня публікації оголошення про конкурс. Інформація щодо конкретних функціональних обов'язків та умов оплати праці надається додатково.

Документи приймаються за адресою: вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044 (на конкурс). Телефон для довідок: 202-72-29.

Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) відповідно до ст. 21 Закону України «Про культуру» оголошує конкурс на заміщення посади директора-художнього керівника комунального закладу «Театрально-видовищний заклад культури «Київська мала опера».

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта, стаж роботи у сфері культури не менше трьох років, володіння державною мовою, досвід роботи на керівних посадах в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності не менше трьох років та здатність за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки.

Документи: заява про участь у конкурсі з наданням згоди на обробку персональних даних; автобіографія, що містить прізвище, ім'я та по батькові, число, місяць, рік і місце народження, інформацію про громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду, місце роботи, громадську роботу (у тому числі на виборних посадах), контактний

номер телефону та адресу електронної пошти чи іншого засобу зв'язку, відомості про наявність чи відсутність судимості; копія документа, що посвідчує особу, копії документів про вищу освіту; два рекомендаційні листи довільної форми, мотиваційний лист довільної форми.

Додатково просимо подати копії документів про трудову діяльність та проекти програм розвитку відповідного закладу культури на один і п'ять років.

Початок прийому документів від кандидатів з 29 вересня по 28 жовтня 2021 року включно (30 днів).

Початок формування конкурсної комісії з 29 вересня 2021 року.

Конкурсна комісія проводить перше засідання через 10 днів після закінчення строку приймання документів.

Пропозиції від громадських організацій у сфері культури відповідного функціонального спрямування щодо кандидатів до складу конкурсної комісії Департамент культури приймає по 22 жовтня 2021 року до 15.45.

Прийом документів здійснюється за адресою: м. Київ, бульв. Т.Г.Шевченка, 3, е-пошта — dk@kievcity.gov.ua. Довідки за тел. 279-52-82, 279-72-51.

Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) відповідно до ст. 21 Закону України «Про культуру» оголошує конкурс на заміщення посади директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта, стаж роботи у сфері культури не менше трьох років, володіння державною мовою та здатність за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки.

Документи: заява про участь у конкурсі з наданням згоди на обробку персональних даних; автобіографія, що містить прізвище, ім'я та по батькові, число, місяць, рік і місце народження, інформацію про громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду, місце роботи, громадську роботу (у тому числі на виборних посадах), контактний номер телефону та адресу електронної пошти чи іншого засобу зв'язку, відомості про наявність чи відсутність судимості;

копія документа, що посвідчує особу, копії документів про вищу освіту; два рекомендаційні листи довільної форми, мотиваційний лист довільної форми.

Додатково просимо подати копії документів про трудову діяльність та проекти програм розвитку Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини на один і п'ять років.

Початок прийому документів від кандидатів з 30 вересня 2021 року протягом 30 днів з дня оголошення конкурсу, по 29 жовтня 2021 року до 15.45 включно.

Початок формування конкурсної комісії з 30 вересня 2021 року.

Конкурсна комісія проводить перше засідання через 10 днів після закінчення строку приймання документів.

Пропозиції від громадських організацій у сфері культури відповідного функціонального спрямування щодо кандидатів до складу конкурсної комісії Департамент культури приймає до 25 жовтня 2021 року включно.

Прийом документів здійснюється за адресою: м. Київ, бульв. Т.Г.Шевченка, 3, е-пошта — dk@kievcity.gov.ua. Довідки за тел. 279-52-82, 279-72-51.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло за адресою: м. Київ, просп. Правди, 94, кв. 2, видане відділом приватизації держадміністрації Шевченківського р-ну м. Києва від 23.09.1994 р. на ім'я Зимовець Віктор Іванович, Зимовець Анастасія Вікторівна Зимовець Людмила Михайлівна, Зимовець Денис Вікторович (в рівних долях), вважати недійсним.

Вважати недійсною карту тахографа UAD0000004WDJ000 видану ДП «ДЕРЖАВТО-ТРАНСДІПРОЕКТ» на ім'я Тітов Олександр Анатолійович у зв'язку з втратою.

Віталій Кличко доручив представити Генплан киянам і звільнив керівника організації, який затягував цей процес

Мер Києва Віталій Кличко звільнив керівника КО «Інститут Генплану м. Києва» Сергія Броневицького через затягування подачі проєкту Генплану на обговорення громадськості та розгляд Київрадою.

Віталій Кличко доручив якнайшвидше доопрацювати документ і підготувати його до громадських слухань.

«У 2019 році Сергій Броневицький публічно обіцяв підготувати проєкт Генерального плану до громадських слухань і обговорення. Вже завершується 2021 рік. І знову чуємо обіцянки, що ось-ось проєкт Генплану буде презентований. І ніхто не згадує прізвища Броневицького! Згадують прізвище Кличка. „Коли Кличко представить Генеральний план?!“ Тому, нічого особистого, ми говоримо про результати роботи: я ухвалив рішення звільнити вас з посади», — заявив під час колегії Київської

міської державної адміністрації Віталій Кличко.

До слова, Сергій Броневицький очолював комунальну організацію «Інститут Генплану м. Києва» із 2010 року.

Мер доручив головному архітектору Києва Олександру Свистуну та заступнику голови КМДА Петру

Оленичу забезпечити оперативну і ефективну роботу з підготовки проєкту Генерального плану для того, щоб найближчим часом розпочати громадські слухання та нарешті схвалити Генплан.

Зважаючи на важливість збереження історичної спадщини міста, розділ, що стосується цієї теми

(історико-архітектурний опорний план) був погоджений Міністерством культури.

Також матеріали проєкту Генплану направлені до Міністерства розвитку громад та територій України. І розпочали роботи з врегулювання питань щодо територій спільних інтересів з органами

місцевого самоврядування, які представляють інтереси суміжних територіальних громад.

Віталій Кличко підкреслив, що Генплан треба ухвалити в інтересах міста та його мешканців, а не в інтересах забудовників.

«Генплан створюється не на рік чи два. Це — глобальне бачення реалізації основних напрямків стратегії розвитку міста. Проєкт того, яким ми бачимо надалі розвиток Києва», — зазначив мер.

Так, у проєкті Генплану передбачено припинення хаотичної забудови столиці, обмеження висотності забудови в історичному центрі, контроль за комплексністю забудови. А також будівництво станцій метрополітену на Виноградар та запуск метро на Троєщині, зведення вокзалу на Видубичах, будівництво перехоплюючих парків біля транспортних розв'язок — поблизу станцій метро та на в'їздах до міста.

Під час колегії сьогоднішньої КМДА обговорили три важливих питання: стан підготовки міського господарства до роботи в осінньозимовий період, проєкт Генплану Києва та його приміської зони, а також — питання погашення податкового боргу до бюджету столиці по платі за землю.

До слова, під час апаратної наради, що відбулася у КМДА 14 вересня, Віталій Кличко звільнив директора керуючої компанії з обслуговування житлового фонду Шевченківського району через ігнорування звернень мешканців.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

В Україні змінюють правила видачі інсуліну: як кияни зможуть отримати ліки

З 1 жовтня в Україні зміняться правила отримання інсуліну для хворих на цукровий діабет. Про нову систему розповіли у столичній мерії. Так, за словами заступниці голови КМДА Ганни Старостенко, нині забезпечення необхідними формами інсуліну хворих на цукровий діабет бере на себе винятково держава через Національну службу здоров'я (НСЗУ), яка має профінансувати їх закупівлю й безплатну видачу пацієнтам.

До того, протягом п'яти років, фінансування Програми відшкодування вартості препаратів інсуліну відбувалося за державною субвенцією, яка не покривала 100% потреби. Відтак існувала потреба дофінансування з місцевого бюджету. Приміром, у 2020 році з бюджету столиці на ці потреби було витрачено 65,5 млн грн, а у 2021, станом на 24 вересня — 30 млн грн.

«Тепер НСЗУ стає єдиним платником за програмою забезпечення інсулінами. І ліки з 1 жовтня можна буде отримати виключно за електронними рецептами», — підкреслила Ганна Старостенко.

Вона пояснила алгоритм дій для хворих на цукровий діабет для отримання лікарських препаратів. Потрібно звернутися до свого лікаря-ендокринолога, який має скласти індивідуальний план лікування й виписати електронний рецепт. З цим рецептом пацієнт може звернутися до будь-якої аптеки, що має угоду з НСЗ, і отримати безплатно препарати. Аптеки, що уклали угоду, на вході зазвичай мають позначку «Доступні ліки+інсулін».

Ганна Старостенко порадила пацієнтам, котрі не можуть знайти у своєму районі таку аптеку, звернутися на гарячу лінію Міністерства охорони здоров'я 16–77.

За словами директорки Департаменту охорони здоров'я КМДА Валентини Гінзбург, місто профінансувало роботи з безплатного обстеження киян з підозрою на цукровий діабет. 27 вересня з міського бюджету також виділили 9,6 млн грн для того, щоб хворі кияни гарантовано були забезпечені безплатними ліками.

За словами лікарки-ендокринолога консультативно-діагностичного центру Оболонського району Наталії Мацюк, повторний рецепт за складеним ендокринологом індивідуальним планом пацієнт може отримувати вже у сімейного лікаря, з яким підписано декларацію на обслуговування. Вона підкреслила, що механізм отримання ліків, що вводиться, має низку очевидних переваг для хворого. Зокрема те, що доступ до життєво необхідних ліків відтепер не залежатиме від місця перебування людини. Наприклад, киянин, який перебуває на відпочинку або у справах в іншому регіоні країни, зможе отримати інсулін у визначених аптеках так само швидко і безвідмовно, як і вдома.

Наталія Мацюк також зауважила, що призначення ендокринолога сімейний лікар самостійно не змінює. Після закінчення кількості інсуліну за планом лікування або за потребою він направляє пацієнта до ендокринолога для коригування або створення нового плану.

29 вересня профільна комісія Київради підтримала нову міську програму, яка допоможе вчасно виявляти захворювання у киян. А вже наступного року у місті запрацює платформа, яка роз'яснюватиме інформацію про безплатні послуги.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Важливо пам'ятати: Віталій Кличко поклав квіти до монумента жертвам Бабиного Яру

У столиці відбулися пам'ятні заходи з нагоди 80-річчя розстрілів у Бабиному Яру.

Зранку 29 вересня до пам'ятника жертвам масового вбивства, розташованому біля станції метро «Дорогожичі», поклав квіти мер Києва Віталій Кличко. На заході були присутні представники міської влади, зокрема, заступниця Київського міського голови Марина Хонда та начальник Департаменту суспільних комунікацій Роман Лелюк.

Віталій Кличко згадав, що на цьому місці у період з 1941 по 1943 роки було знищено майже 100 тисяч людей: дітей, жінок, людей похилого віку. Також мер вшанував праведників, які, ризикуючи своїм життям, врятували тисячі людей від смерті.

«Тут відбулись страшні події, й вкрай важливо про них пам'ятати. Саме тому вже кілька років у столичних школах йде урок Бабиного Яру, щоб про цю трагічну сторінку знали діти. І я сподіваюсь, що найближчим часом на місці масових розстрілів буде створений Меморіал, який буде нагадувати про ті події кожному, хто буде сюди приходити», — зазначив міський очільник.

Кличко підкреслив важливість контролю з боку держави за реалізацією проєкту Меморіалу жертвам

розстрілів у Бабиному Яру. Зокрема, наголосив, щоб навколо нього не було жодних спекуляцій. Проєкт має пройти громадське слухання, а пізніше його треба публічно презентувати громадськості, вважає мер. «За 80 років на цьому місці Меморіал так і не створили, тому моє задання, як мера, зробити все, щоб за моєї каденції він був відкритий», — підкреслив на завершення Кличко.

Очільник міста також нагадав, що днями на станції метро «Дорогожичі» відкрили виставку «Зона відчуження», яку також присвятили пам'яті жертв трагедії Бабиного Яру.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

«Стареньких вели під руки, люди тягли валізи, дитячі коляски...» — киянка про Бабин Яр

29 ВЕРЕСНЯ в Україні вшановують пам'ять жертв Бабиного Яру. Ця трагедія стала одним із символів Голокосту. Лише за перші дні розстрілів у Бабиному Яру нацисти знищили понад 33 700 людей, більшість із яких були євреями.

З того страшного дня, який увійшов в історію, як «конвеєр смерті» пройшло 80 років, але спогади про нього живуть у пам'яті киян, яким довелося пройти крізь справжнє пекло під час війни та окупації міста.

До роковин трагедії Бабиного Яру, журналісти нашого видання зустрілися з киянкою Галиною Костенко-Іванцовою, яка поділилася своїми дитячими спогадами про життя своєї родини під час німецької окупації.

Із сльозами на очах жінка згадувала свого батька — українського археолога та науковця Івана Овсійовича Іванцова (1904—1941), який у жовтні 1941 року був заарештований нацистами та страчений у Бабиному Яру. Про його трагічну долю родина змогла дізнатися лише через багато років після завершення війни...

— Пані Галино, коли почалася війна, Вам було 10 років. Розкажіть, що Ви пам'ятаєте про ці події?

— Війна застала мене у піонерському таборі в Ірпіні, куди мені взяли путівку мої батьки. Ми, дітлахи, бачили, як падали німецькі бомби на нашу землю. Згодом приїхав мій батько і забрав мене додому. 13 липня ми з мамою провели його до військомату. Він був у досить піднесеному настрою, запевняв, що нас обов'язково евакуює Академія Наук...

На жаль, цьому не судилося статися, і моя мама Ольга Антонівна з двома маленькими дітьми потрапила в окупацію. Мені тоді йшов 11 рік, а моїй молодшій сестричці Іринці було лише 2 роки...

— Чи пам'ятаєте Ви день, коли розпочалися розстріли у Бабиному Яру? Чи були у Вас друзі чи знайомі серед єврейського населення Києва?

— Так, у нашому дворі жило декілька єврейських родин, також була знайома з учнями моєї мами, яка

Галина Костенко-Іванцова

викладала у школі №141 на вулиці Річній. Ми жили дуже дружно та часто гралися в одному дворі, але з початком війни багато хто з них встиг виїхати на схід, тому, на щастя, ця жахлива трагедія їх оминула.

Пам'ятаю, що наприкінці вересня наш двір, де завжди бігало та гралося багато дітей, виглядав зовсім порожнім. Більшість наших сусідів також виїхали або до евакуації, або у найближчі села. Одного разу знайомі дівчатка мене покликали: «Пішли подивимось». Ми вийшли з нашого провулка на вулицю Січових Стрільців, тодішню Артема. Нас не пустили на саму вулицю, але ми стали коло воріт та дивилися у щілинки:

Це був ранок, по Артема йшло дуже багато людей. Я бачила усю цю процесію від початку до кінця: людей два дні гнали німецькі офіцери вздовж вулиці у напрямку Лук'янівки.

Стареньких вели під руки, люди тягли возики, валізи, дитячі коляски, навантажені речами. Деякі не витримували — виснажені падали прямо посеред вулиці... Це євреї йшли до Бабиного Яру. Ми ж не знали, що це за хода та що це робиться... Потім розповідали, що євреями ніби казали, що їх будуть вивозити із Києва в Ізраїль. Неначе їх чекав якийсь потяг на Лук'янівці...

Ми стали дивитися, може хто знайомий буде йти. У мене подруга жила неподалік, на Некрасівській, Геня Рудницька. Мріяла, якщо побачу когось із знайомих — то зможу вихопити їх з натовпу та забрати до себе додому...

Вже у кінці першого дня стало відомо, що їх вели на смерть. Мама моя дуже сильно переживала, бо у неї багато було учнів з єврейських

родин. І наступного дня мої батьки мене з дому не випустили.

За кілька днів мама гуляла у дворі із сестричкою, до неї підійшов суїд, запропонував приєднатися до розбору єврейського барахла. Маму тоді це так обурило: «Як це... Щоб я на таке пішла?! Це ж наші люди!». Німецькі солдати краще забрали собі, а наші злидні усе решта підібрали. Бо як ще можна охарактеризувати тих людей, що пішли ті єврейські речі собі забирати?

— Як сталося, що Ваш батько повернувся до Києва. Чим він займався на початку війни?

— Під Києвом батько потрапив в оточення, тож повернувся додому. У перші дні майже нікуди не виходив, сидів вдома. Про усі новини дізнавався від мами, яка ходила на Євбаз та добувала нам щось поїсти. А потім, німці видали наказ усім з'явитися негайно на свої робочі місця. Батько прийшов до Інституту археології, де його зустрів Олександр Оглоблін — професор Університету, який щойно очолив міську Управу. Запропонував батькові посаду завідувача музеями, хоча тато ніколи музейною справою не займався.

«Йди до мене, будемо їм перешкоджати вивозити музейні цінності. Будеш кусок хліба мати», — запевнив професор. Батько погодився, бо ми на той час взагалі не мали чого їсти. Ні муки, ні хліба, ні грошей у нас не було, бо думали, що поїдемо в евакуацію.

— Що сталося з Вашим батьком далі?

— 29 жовтня Олександра Оглобліна скинули з посади голови міської Управи Києва. Батько був єдиний, хто за нього заступився. Він прийшов додому чорний, немов хмара, постійно твердив: «Вони мені цього не пробачать». Це мені мама вже потім розповідала...

31 жовтня батько пішов на роботу. Це була субота. Він планував у понеділок поїхати до батьків у Шепетівку. Переживав за їхню долю, бо там велися запеклі бої... Додому він більше не повернувся. Мама спершу думала, що він на роботі затримався

та не встиг до комендантської години повернутися. Тоді ж можна було лише до 5-ї чи 6-ї години вулицями ходити.

Коли батько не повернувся у неділю, мама пішла його шукати. Пізніше вона розказувала, що навіть заходила до Покровського монастиря просити Бога, щоб чоловік живим повернувся додому.

У понеділок мама зайшла до Управи, де їй повідомили, що чоловіка заарештували гестапівці. Вона кілька днів приходила на Володимирську, 33. Бачила на власні очі, як катували наших командирів та простих людей.

Лише у 2017 році я дізналася з архівних документів, що батька заарештували як комуніста. Мама знала тільки, що він у Бабиному Яру. Але до останнього відмовлялася вірити, що він загинув, думала, що одного дня він повернеться, але дива не сталося...

— Що сталося потім? Як склалася доля родини?

— Новий директор школи вигнав маму з роботи, коли дізнався, що батька заарештували німці. Сказав: «Йдіть каштани збирайте та йдіть до німців, нехай вони вам хліба напечуть із них». Ще сусід наш, такий неприємний високий чоловік, почав погрожувати, що може видати нас німецькій владі. Ми були змушені покинути наше житло, тому опинилися у листопаді місяці просто неба.

— Невже ніхто не захотів допомогти Вашій мамі та маленьким дітям?

— Спочатку маму тимчасово прихистила її колега з вулиці Олеса Гончара, але згодом вона поїхала у село, і ми змушені були шукати нове помешкання.

Змінили декілька адрес — усе боялися зустріти знайомих, які могли нас видати, бо у мами було чимало учнів. Після місяців поневірян та зміни місць проживання, оселилися зрештою на вулиці Богдана Хмельницького, яку зазвичай називали Фундуклеївською.

Наш новий сусід — Григорій Лукич Семененко умовив маму поручитися, що його дружина Ірина Олексіївна, яка мала єврейське коріння, не наляжала до євреїв. Усі боялися за свою безпеку і не хотіли ризикувати, однак мама врятувала життя цій жінці: пішла до гестапо та підписала необхідні документи.

Вони нам дуже допомагали під час війни. Ірина Олексіївна мала хист до косметології та робила креми для обличчя, які її чоловік продавав на Євбазі. Вона не виходила з дому, бо боялася арештів. Згодом, змогла виїхати потягом до Боярки, де до кінця окупації переховувалася у своєї знайомої.

— Як склалася її доля? Чи бачилися Ви потім?

— Мама завжди підтримувала з нею дружні стосунки. Вона була у них в гостях на вулиці Івана Франка. У 1960 році, коли мені виповнилося 30 років, я прийшла до неї у салон на Хрещатику, де вона працювала косметологом, щоб вона мені порадила, як правильно доглядати за обличчям. Я тоді переживала, бо почали з'являтися перші зморшки.

Вона мені показала своїх клієнтів: підлітків з проблемною шкірою, людей зі шрамами від віспи та переконала, що я маю чудове обличчя, яке тільки треба мазати сметаною. (Сміється).

Розповідала постійно про свого онука Володю, що мешкає у Москві (там жили її сини від першого шлюбу з родинами). Виявилося, що цей онук був Володимир Висоцький, який згодом став надзвичайно відомим артистом. До речі, вона була єдиною, хто свого часу підтримував захоплення хлопця творчістю. За документами вона мала кілька імен: Висоцька (Бронштейн) Дора (Дебора, Іраїда, Ірина) Овсійвна; у другому шлюбі Семененко Дар'я Олексіївна (1891—1970).

— Чим для вашої родини закінчилися роки війни та окупації?

— У 1943 році під час відступу нацистів, вони почали виганяти киян з центру на західні околиці. Ходили поліцаї та заглядали у кожну квартиру. Ми тоді ховалися у напівзруйнованому дерев'яному будинку біля маминої 141-ї школи. Одного разу туди навідалася машина з німцями та собаками. Я сховалася на горищі, а мою маму із сестрою за буфет заховав Юліан Бойман, який мав дозвіл на перебування у місті.

А коли були страшні бої за Київ, то ми сиділи у дворі біля школи на валізі з нашими документами та молилися. У валізі ми зберігали рукопис тата та деякі мої грамоти. Навколо були страшні пожежі. Тоді здавалося, що горить майже усе... Пам'ятаю, як ми з сином Бойманів — Люсиком — набрали чорного горілого борошна із хлібзаводу. Ми майже півроку те борошно їли, з якого мама нам робила млинці.

Наш будинок на Богдана Хмельницького теж зруйнувала пожежа. Ми не встигли нічого врятувати, мама скинула з вікна лише одну подушку. Дуже шкодую, що там загинуло чимало батьківських книжок та документів.

На щастя, вдалося віднайти рукописи його наукових робіт у знайомих та в архівах. Це допомогло нашій родині видати наукові праці Івана Овсійовича Іванцова, зокрема його надзвичайно цінну роботу «Давній Київ».

Вже у наш час мені вдалося з'ясувати нові подробиці батькової справи. Виявилося, що його заарештували за доносом колеги, якому він відмовив у прийнятті на роботу в зв'язку з недостатньою компетентністю. Не хочу називати його імені, нехай це буде на його совісті.

Коли наше місто звільнили з-під влади німців, ми не могли повірити, що це скінчилося. Пам'ятаю, як сяяли мамині очі, коли вона вперше повернулася до роботи, а я пішла до школи. Проходила усю війну в одному пальті та кофтинці — не було навіть чого одягти, коли період окупації скінчився, то рукава були вже мало не до ліктів...

Згадуючи щоразу ці страшні події, досі не можу повірити, як ми це усе пережили? І як витримали?

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»